

European Masters Games – Lignano Sabbiadoro 2011, už jenom vzpomínky

4 108 sportovců – „starších dorostenců“, z 61 zemí světa, se během 10 dnů utkalo v celkem 20 sportovních disciplínách. Mezi ně zařadili pořadatelé, poprvé v letošním roce i jachetní třídu Windsurfing Raceboard. Naše barvy hájili Pavel Hrubý a moje maličkost. V závodním poli, mimo nás, ještě startovali reprezentanti Itálie, Polska a Lotyšska. Bohužel souběh termínu her a Mistrovství světa ve Španělsku poznamenal počet účastníků. Neuvěřitelné úsilí a organizační schopnosti prokázali pořadatelé při samotném zajištění celé akce. Celá oblast touto akcí skutečně žila, nebál bych se ji přirovnat k malým OH. Již samotný zahajovací ceremoniál před zaplněným atletickým stadionem hovořil za vše. Nevím, jestli se mi ještě někdy podaří pochodovat po atletické oválu za potlesku snad tisíců lidí.

Samotné místo konání regaty, Lignano Sabbiadoro, patří ke klasickým italským pobřežním rekreačním letoviskům, s upravovanými plážemi, pěší zónou / v polštině s nádherným názvem „deptak“/, spoustou obchodů, kupou lidí a poklidnou atmosférou italského pozdního léta. Příjemné pozdně letní počasí, plné sluníčka, bohužel větru neporučíš. Naše základna byla v kempu v centru města cca 300m od pláže, bohužel do samotného místa konání jsme to měli odhadem 4km. Takže každodenní dojíždění. Na druhou stranu špičkově vybavený kemp s bazény, kompletním zázemím, včetně kavárničky, na kterou bude hlavně vzpomínat Pavel a jeho kofeinové orgasmy nad cafe macciato pikolo, za pouhé jednoéčko - neskutečně levný sex.

Pořadatelé pro závod vyčlenili surf půjčovnu jako základnu, s možností parkování a možností úschovy prken. Regata byla rozepsána na tři dny. První den bohužel skončil bezvětřím. Na druhý den závodu předpověď zněla, po obědě vítr 4-6m/s. Předpověď se do písmene vyplnila. Naštěstí pro nás nebyly vlny, velice blízké jezerním regatám. Organizačně vše klapalo jako švýcarské hodinky, co rozhodčí rozhodli to sedělo, skvěle postavená trať / dlouhá stoupačka, krátký cca 100m bočák /, vlastně dva karusely - cíl. Po rozjíždkách závodníky objížděl člun s pitím, prázdné flašky zase sesbíral s informací o dalším startu. A zase znovu do továrny. Do večera jsme stihli odjet 4 rozjíždky. V celkovém hodnocení nastala zajímavá situace, kdy já jsem byl na 1 místě a Pavel Hrubý obsadil 2. místo, přestože můj dlouholetý rival, Grzegorz Pinkovski projel cílem 4x jako první. Bohužel pro něho, se v jedné rozjíždce až v cíli dozvěděl, že měl předčasný start. Předpověď na třetí, poslední den, vítr až po obědě – slabý. Předpokládám, že Grzegorz celou noc klečel u postele a modlil se, aby nějaký vítr vůbec byl. Jeho modlitby byly vyslyšeny a poslední den závodů se odjely další tři rozjíždky. Pavel Hrubý zabodoval a dostal se celkově na druhé místo za G. Pinkovským, při rovnosti s mými body. Pořadatelé vyhlášovali vítěze podle věkových kategorií, Pavel Hrubý zvítězil v kat. na 45 let a já jsem skončil druhý nad 55 let.

Co dodat. Účast neodpovídala úsilí, které pořadatelé vynaložili na celou regatu, za což nezbyvá než jim poděkovat. Předpokládám, že další hry již nebudou kolidovat s žádným velkým závodem. Tak tedy, zase někdy příště s prkny v Itálii.

Luboš Mielec CZE8